

Brusel 27. dubna 2022
(OR. en)

8490/22

**Interinstitucionální spis:
2022/0135(COD)**

VISA 70
MIGR 124
FRONT 176
MOG 34
RELEX 531
COMIX 210
CODEC 549

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	27. dubna 2022
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2022) 189 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1806, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Kuvajť, Katar)

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2022) 189 final.

Příloha: COM(2022) 189 final

V Bruselu dne 27.4.2022
COM(2022) 189 final

2022/0135 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2018/1806, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

(Kuvajt, Katar)

{SWD(2022) 129 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

V souvislosti s posilováním celkových vztahů mezi EU a zeměmi Perského zálivu by EU měla usilovat o strategičtější orientaci v tomto regionu, a to rozvíjením silnějšího, komplexního a víceodvětvového partnerství. Při podpoře partnerství mezi oběma regiony zastává bezvízový status klíčovou úlohu, neboť usnadňuje mezilidské kontakty a posiluje již tak hustou politickou, hospodářskou, výzkumnou, vzdělávací, kulturní a společenskou výměnu. S ohledem na výše uvedené bude EU i nadále spolupracovat se zeměmi Perského zálivu, které mají zájem o bezvízový styk s EU, s cílem dosáhnout v budoucnu plné regionální soudržnosti na základě kritérií a postupu stanovených v nařízení (EU) 2018/1806¹. Vzhledem k dosud podniknutým procedurálním krokům a prvnímu posouzení jsou nyní navrhované výjimky z vízové povinnosti pro státní příslušníky Kuvajtu a Kataru krokem k větší regionální soudržnosti v oblasti Perského zálivu a navazují na osvobození od vízové povinnosti udělené Spojeným arabským emirátům v roce 2014, které usnadnilo kontakty s touto zemí.

Kuvajt i Katar se ukázaly být klíčovými partnery EU při řešení nedávných krizí. Mezi významné příklady nedávné spolupráce patří repatriace občanů EU a očkování v souvislosti s pandemií COVID-19, evakuace státních příslušníků EU přes Dauhá poté, co Tálibán převzal vládu v Afghánistánu, finanční podpora a „zprostředkovatelská mise“ poskytnutá Kuvajtem s cílem usnadnit humanitární pomoc během války v Sýrii, jakož i úsilí o řešení hybridních hrozeb pro Evropu v poslední době. Kuvajt a Katar jsou navíc důležitými hospodářskými partnery Unie, zejména v oblasti energetiky a s ohledem na cíle EU diverzifikovat své dodávky energie².

Třetí země, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni, se určují na základě individuálního posouzení různých kritérií stanovených v článku 1 nařízení (EU) 2018/1806. Tato kritéria zahrnují „[...kritéria týkající se mimo jiné] nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti, hospodářských přínosů, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnějších vztahů Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvážení otázky lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti“.

Kuvajt a Katar představují nízké riziko nelegální migrace, prohlubují spolupráci s EU v bezpečnostních otázkách a vydávají biometrické pasy, které jsou nezbytné pro bezvízový styk s EU. Kuvajt a Katar jsou důležitými hospodářskými a obchodními partnery EU a klíčovými partnery pro Evropu v kontextu pandemie COVID-19, jakož i v kontextu ruské agrese proti Ukrajině a jejích důsledků v oblasti dodávek energie a celosvětové mobilizace na podporu Charty OSN. Osvobození občanů Kuvajtu a Kataru, kteří cestují do EU, od vízové povinnosti by bylo přínosem pro hospodářství EU, zejména pro odvětví cestovního ruchu. Ačkoli v oblasti lidských práv a základních svobod přetrvávají problémy, Kuvajt a Katar procházejí

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39).

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Bezpečnost dodávek a dostupné ceny energie“ ze dne 23. března 2022 (COM/2022/138 final), https://energy.ec.europa.eu/communication-security-supply-and-affordable-energy-prices_cs

procesem společenské transformace, pokud jde o práva žen, pracovní práva, svobodu náboženského vyznání a mezináboženský dialog. Očekává se, že perspektiva udržitelného bezvízového cestování posílí pozitivní trendy v Kuvajtu a Kataru, pokud jde o pokrok a reformy v těchto oblastech.

Pokud jde o regionální soudržnost, pokračující spolupráce s ostatními zbývajících zeměmi Perského zálivu s vízovou povinností v nadcházejících měsících by mohla podpořit podobné pozitivní reformy s cílem dosáhnout v konečném důsledku osvobození od vízové povinnosti s EU pro všechny země Rady pro spolupráci v Zálivu. V tomto ohledu Komise brzy zahájí technické diskuse s těmito partnery o splnění kritérií pro osvobození od vízové povinnosti podle nařízení o vízech. Kromě toho bude v rámci místní schengenské spolupráce v souladu s čl. 24 odst. 2 nařízení č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech ve znění nařízení 2019/1155 pokračovat přijímání příznivějších pravidel pro udělování víz pro více vstupů s dlouhodobou platností (platnost až 5 let) pro tyto partnery. Díky návrhu na digitalizaci postupu udělování schengenských víz bude postup udělování víz do značné míry bezpapírový a bezkontaktní, a tím bude pro žadatele úspornější a nákladově efektivnější.

Komise navrhuje změnit nařízení (EU) 2018/1806 tak, aby státní příslušníci Kuvajtu a Kataru byli osvobozeni od vízové povinnosti při překračování vnějších hranic členských států pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Nařízení (EU) 2018/1806 stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Nařízení (EU) 2018/1806 se používá s výjimkou Irska ve všech členských státech a rovněž na Islandu, v Lichtenštejnsku, Norsku a Švýcarsku. Uvedené nařízení je součástí společné vízové politiky Unie pro krátkodobé pobyty, jejichž délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.

Kuvajt a Katar jsou v současné době uvedeny v příloze I nařízení (EU) 2018/1806 mezi třetími zeměmi, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum. Na vnějších hranicích by měly být prováděny důkladné kontroly všech cestujících na základě příslušných databází³.

Složení seznamů třetích zemí obsažených v přílohách I a II by mělo být, a zůstat, v souladu s kritérii stanovenými v článku 1 nařízení (EU) 2018/1806⁴, která se týkají mimo jiné „nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti, hospodářských přínosů, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnějších vztahů Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvažování otázky lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti“.

Po uplatnění navrhovaného osvobození od vízové povinnosti lze v případě, že není zajištěna úplná vzájemnost v oblasti víz nebo pokud je bezvízový režim zneužíván, nebo v případě zneužití v důsledku osvobození od vízové povinnosti, použít mechanismy vzájemnosti a

---

³ Ustanovení čl. 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), ve znění nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/458 ze dne 15. března 2017 (Úř. věst. L 74, 18.3.2017, s. 1).

⁴ Ustanovení 4. bodu odůvodnění nařízení (EU) 2018/1806.

pozastavení podle nařízení (EU) 2018/1806⁵. Aby bylo osvobození od vízové povinnosti účinné, bude muset každá z obou zemí a EU uzavřít dohodu o zrušení vízové povinnosti, která bude obsahovat záruky ve vztahu ke kritériím nařízení (EU) 2018/1806, které odůvodňují osvobození od vízové povinnosti.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Navrhované osvobození Kuvajtu a Kataru od vízové povinnosti je v souladu s úsilím EU o silnější, strategičtější, komplexnější a víceodvětvové partnerství s oblastí Perského zálivu. Za tímto účelem je třeba přijmout společné sdělení o strategickém partnerství s Perským zálivem.

System vstupů/výstupů EU (EES), který má být uveden do provozu v září 2022, přispěje k zajištění zákonného využívání osvobození od vízové povinnosti státními příslušníky třetích zemí. Kromě toho Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS), který má začít fungovat v květnu 2023, umožní předběžnou kontrolu státních příslušníků třetích zemí s bezvízovým stykem, čímž účinně přispěje k zachování a posílení bezpečnosti schengenského prostoru.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem návrhu je čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Navrhované nařízení bude představovat rozvoj schengenského *acquis*.

- **Subsidiarita, proporcionalita a volba nástroje**

Nezbytná změna nařízení (EU) 2018/1806 má být provedena prostřednictvím nařízení. K dosažení cíle politiky nemohou členské státy jednat samostatně. Žádné jiné (nelegislativní) možnosti k dosažení cíle politiky nejsou k dispozici.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V Pracovní skupině pro víza proběhla jednání s členskými státy o možnosti revize seznamů EU zemí s bezvízovým stykem a zemí s vízovou povinností, jakož i o metodice a rozsahu této revize. Požadavky na osvobození od vízové povinnosti pro cestování do EU byly projednány s dotčenými zeměmi a obě vyjádřily svůj zájem na zajištění bezvízového styku s EU při různých příležitostech.

- **Základní práva**

Tento návrh nemá žádné negativní důsledky pro ochranu základních práv v Evropské unii.

---

⁵ Články 7 a 8 nařízení (EU) 2018/1806.

4. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Navrhované nařízení bude přímo použitelné ode dne svého vstupu v platnost. Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena mezi Evropskou unií a Kuvajtem a Katarem. Po vstupu dohod o zrušení vízové povinnosti v platnost bude Komise nadále pozorně sledovat plnění požadavků článku 1 nařízení (EU) 2018/1806.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Navrhuje se změnit nařízení (EU) 2018/1806 přesunutím Kuvajtu a Kataru z přílohy I (seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum) do přílohy II (seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni při překračování vnějších hranic členských států pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů).

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2018/1806, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

(Kuvajt, Katar)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806⁶ stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.
- (2) Třetí země, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni, se určují na základě individuálního posouzení různých kritérií stanovených v článku 1 nařízení (EU) 2018/1806. Tato kritéria zahrnují „[...kritéria týkající se mimo jiné] nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti, hospodářských přínosů, především z hlediska cestovního ruchu a zahraničního obchodu, a vnějších vztahů Unie s dotčenými třetími zeměmi, včetně zejména zvažení otázky lidských práv a základních svobod, jakož i důsledků regionální soudržnosti a vzájemnosti“.
- (3) Kuvajt a Katar představují nízké riziko nelegální migrace do Unie a vydávají biometrické pasy v souladu s normami Mezinárodní organizace pro civilní letectví. Bezpečnostní spolupráce s těmito zeměmi se v posledních letech zintenzivnila. Pokud jde o hospodářské zájmy, Kuvajt a Katar jsou důležitými hospodářskými partnery Unie, zejména v oblasti energetiky. Ačkoli v oblasti lidských práv a základních svobod přetrvávají problémy, Kuvajt a Katar procházejí procesem společenské transformace a dosahují zlepšení, pokud jde o práva žen, pracovní práva, svobodu náboženského vyznání a mezináboženský dialog, a očekává se, že tento pokrok a

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39).

reformy budou pokračovat. Dlouhodobé přínosy bezvízového cestování do EU mohou posílit pozitivní trendy v těchto oblastech.

- (4) Státní příslušníci těchto zemí by proto měli být osvobozeni od vízové povinnosti pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů, a odkazy na tyto země by měly být přesunuty do přílohy II nařízení (EU) 2018/1806.
- (5) Osvobozením od vízové povinnosti pro státní příslušníky Kuvajtu a Kataru není dotčeno uplatňování omezujících opatření EU přijatých na základě článku 29 Smlouvy o EU a článku 215 Smlouvy o fungování EU.
- (6) Osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky Kuvajtu a Kataru by se nemělo uplatňovat, dokud nebudou uzavřeny dvoustranné dohody o zrušení vízové povinnosti mezi Unií a Kuvajtem a Katarem, zejména s cílem zajistit zachování plné vzájemnosti.
- (7) Nařízení (EU) 2018/1806 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,
- (8) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES⁷. Irsko se tedy neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (9) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁸.
- (10) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁹.
- (11) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU¹⁰.

---

⁷ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁸ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁹ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹⁰ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (12) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2018/1806 se mění takto:

- a) v bodě 1 přílohy I („STÁTY“) se zrušují odkazy na Kuvajt a Katar;
- b) v příloze II („STÁTY“) se bod 1 mění takto:
  - i) mezi odkazy na... a .... se vkládá nový odkaz, který zní:

„Kuvajt (*)(**)

(*) Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.

(**) Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).“;

- ii) mezi odkazy na... a .... se vkládá nový odkaz, který zní:

„Katar (*)(**)

(*) Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií.

(**) Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

předseda/předsedkyně

Za Radu

předseda/předsedkyně